

4. Корнієнко В. В. **Право – Вісник** Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2014 р. – 167 с.

Москаленко О. Я.
курсант 1 курсу
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

Науковий керівник
кандидат філософських наук, доцент
Стояцька Г.М.

ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ У ПЛОЩИНІ ФУНКЦІОНУВАННЯ РАДИКАЛЬНИХ СУБКУЛЬТУР

Розглядаючи проблему взаємовідносин сучасних правоохоронних органів та агресивно налаштованої радикальної молоді в обличчі футбольних фанатів та прихильників ідей расизму та націоналізму – скінхедів, – нам потрібно спочатку зрозуміти ідеологію цих субкультур, їх цілі та вполювання. Також необхідно зрозуміти обов'язки поліцейських, виконання яких може бути перешкодою для реалізації мети цієї субкультури.

Як відомо, субкультура футбольних фанатів, як і сам футбол, зародилася й прийшла на терени України та країни пострадянського простору із Англії. Праотцями цієї субкультури були представники звичайного англійського робітничого класу, котрі у сірі буденні вечори після роботи, збираючись в барах аби повболівати за свою улюблену футбольну команду, іноді мусили захищати її честь перед вболівальниками іншого футбольного клубу навкулачки. Згодом це вилилося в традицію та цілу субкультуру, характерними ознаками якої була люта ненависть до вболівальників іншого клубу, ідеї братерства та товариства вболівальників.

Відносно скінхедів можна зазначити, що вони також люблять футбол, він їм подобається. Але не можна відкинути факти прихильності цієї групи молоді до ідей расизму, екстремізму та націоналізму. Ці субкультури хоч і тісно взаємопов'язані прагненням до групового об'єднання, жорстокістю та злістю, агресивною неприязню до представників «ворожого» фан-клубу чи ідеології, проте мають і деякі відмінності, адже з однієї сторони присутня любов до футболу, обожнювання окремого півзахисника чи голкіпера, а з іншої – прихильність до ідей расизму та любов до окремих нацистських лідерів, прагнення до очищення нації від людей неслов'янського походження. До останнього часу ці субкультури майже не перетиналися, проте останнім часом, завдяки спільним зв'язкам та знайомим у представників цієї субкультури,

фактично відбулося зрощування цих субкультур в одне ціле. Тобто зараз, молодь, яка бажає долучитися до спорту, ідей товариства та здорового способу життя, зазнає потужної ідеологічної обробки, через що представники зазначеної субкультури є небезпечною на маневровою бойовою одиницею, котра подекуди використовується її представниками навіть у політичних цілях.

Так що ж є перешкодою на шляху порозуміння футбольних фанатів та поліції? Уся справа в несумісності законодавства та Конституції України з ідеями та цілями цієї субкультури. Адже в її основі лежить агресивна неприянь до інакодумців, що несе за собою масові бійки іноді навіть організованого характеру, котрі, зрозуміла річ, скінчаються травмами та каліцтвами, а подекуди навіть смертю одного чи декількох «бійців». Цьому поліція зобов'язана запобігти, бо це класифікується як правопорушення згідно із ст.121Кримінального кодексу України «завдання тяжких тілесних ушкоджень», також ці масові «акції» є порушенням громадського порядку що також підпадає під статтю 293 «групове порушення громадського порядку» [1] та під низку інших законів. Окремої уваги заслуговує прагнення цих молодиків до великої мети – очищення суспільства від педофілії, алкоголізму та наркоманії. Проте слід зауважити, що хоча мета і шляхетна, досягається вона занадто радикальними та незаконними методами: фанати вдаються до самосуду, інструментами якого є побиття та приниження, в окремих випадках навіть вбивство людини нехай навіть й не сплановане.

Ще однією антиконституційною метою радикальних націоналістів є очищення нації від людей неслов'янського походження, знову ж таки насильницькими та незаконними, радикальними методами. Також нацизм та націоналізм передбачає зверхність домінуючої нації над іншими, пригнічення прав національних меншин, що є антиконституційним проявом, котрий порушує різноманітні міжнародні договори, зокрема декларація прав людини та конституційні засади про те, що права має в першу чергу людина, а не її національність чи колір шкіри. Також унеможлиблює це вподобання закон України «Про національні меншини», а саме статтю 1 цього закону котра наголошує: «Україна гарантує громадянам республіки незалежно від їх національного походження рівні політичні, соціальні, економічні та культурні права і свободи, підтримує розвиток національної самосвідомості й самовиявлення. Усі громадяни України користуються захистом держави на рівних підставах. При забезпеченні прав осіб, які належать до національних меншин, держава виходить з того, що вон є невід'ємною частиною загальноновизнаних прав людини» [2].

Гострою, зазвичай, є й реакція агресивних субкультур на забезпечення прав секс меншин, кожна акція чи парад гомосексуалістів у більшості випадків закінчується груповим нападом фанатів.

Отже, поліція – «негативний подразник» для реальних прихильників такої субкультури як скінхеди та націоналістично налаштованих футбольних фанатів, адже представники правоохоронної сфери і загалом поліція як центральний орган виконавчої влади, має забезпечувати правопорядок та виконання прав людини й громадянина, тим самим перешкоджаючи досягненню цієї «нацистської утопії». Оскільки законними методами досягти мети цієї ідеології неможливо, оскільки отримати владу шляхом демократичних виборів чи перевороту представники цієї культури не зможуть, оскільки такі ідеали не отримують підтримки більшої маси населення, а незаконності перешкоджає саме поліція – порозуміння та позитивного контакту між цими суб'єктами суспільного життя не може бути наразі ніяк, оскільки для задоволення вподобань скінхедів потрібно як мінімум обмежити права національних та секс меншин що є неприпустимим для України на шляху до євроінтеграції.

Література

1. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] : – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> вільний
2. Закон «Про національні меншини в Україні» [Електронний ресурс] : – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2494-12> вільний
3. Закон від 07.01.2015 «Про Національну поліцію». [Електронний ресурс] : – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19> вільний

Рец В. В.

курсант 1 курсу
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

Науковий керівник

кандидат філософських наук, доцент

Підлісний М.М.

ІМІДЖ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ЕМПІРИЧНИЙ АНАЛІЗ

Соціологія вивчає оцінку і ставлення суспільства до тієї чи іншої події або явища. Зокрема, вона аналізує соціальні процеси, що дозволяє передбачити їх перебіг або навіть зрівняти кути у наростаючих суспільних суперечках. Окрім того, соціологія надає конструктивну допомогу в розв'язанні або прогнозуванні розвитку практичних проблем, що виникають у різних царинах суспільного життя: економіко-господарських, політичних, поведінкових тощо. Ця функція називається прикладною, прогностично-перетворювальною або конструктивною [1]. Соціологія має могутню кореневу систему, адже чітко сформована роль і методи, функції і завдання доводять її самостійність і